

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

8 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 3 aprilie 2018 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, declarat de avocatul Boris Druță, în numele inculpatului

Gorgan Vasile XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.06.2017 – 03.04.2018,
instanța de apel: 27.04.2018 – 04.10.2018,
instanța de recurs: 05.03.2019 – 12.11.2019,
instanța de apel: 21.01.2020 – 29.07.2020,
instanța de recurs: 12.11.2020 – 08.02.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 3 aprilie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gorgan Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de deservirea surselor materiale pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin adăugirea parțială a pedepsei* aplicate conform sentinței Judecătorei Strășeni din 10.11.2017, i-a fost stabilită pedeapsă

definitivă de 1 an 6 luni și 15 zile închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de deservirea surselor materiale pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 03.04.2018, cu includerea perioadei arestării preventive de la 14.02.2018 până la 02.04.2018.

2. Instanța de fond a constatat că la 29 octombrie 2016, între orele 10.00-11.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX X, inculpatul Gorgan V., împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia lipsesc date în dosar, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând conform unui plan bine determinat, *prin înșelăciune și abuz de încredere*, sub pretextul efectuării unor lucrări de reparație la exteriorul apartamentului nr. 57 din XXXXXX, XXXXXX X, a însușit de la Guțuțui L. mijloace bănești în sumă de 100 lei și 100 euro, care conform ratei de schimb a BNM din 29.10.2016, reprezintă 2189 lei, după care, cu mijloacele bănești dobândite s-au deplasat într-o direcție necunoscută, pricinuindu-i astfel victimei Guțuțui L. o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 2289 lei.

Tot el, împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia lipsesc date în dosar, la 29 octombrie 2016, în jurul orei 10.00, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând conform unui plan bine determinat, *prin înșelăciune și abuz de încredere*, sub pretextul efectuării unor lucrări de reparație la exteriorul apartamentului nr. 53 din XXXXXX X, XXXXXX , au dobândit de la Gherman L. mijloace bănești în sumă de 100 lei și 100 euro, care conform ratei de schimb a BNM din 29.10.2016, reprezintă 2189 lei, după care, cu mijloacele bănești dobândite s-au deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate Gherman L. o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 2289 lei.

Tot el, împreună și de comun acord cu o persoană, în privința căreia lipsesc date în dosar, la 29 octombrie 2016, în jurul orei 10.30, aflându-se în XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând conform unui plan bine determinat, *prin înșelăciune și abuz de încredere*, sub pretextul efectuării unor lucrări de reparație la exteriorul apartamentului nr. 61, care se află pe XXXXXX X, XXXXXX , au dobândit de la Bunciuc S. mijloace bănești în sumă de 100 lei și 100 euro, care conform ratei de schimb a BNM din 29.10.2016, reprezintă 2189 lei, după care, cu mijloacele bănești dobândite s-au deplasat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate Bunciuc S. o daună materială în proporții considerabile, în sumă de 2289 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane *prin înșelăciune și abuz de încredere*, comisă de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis, cu intenție, o infracțiune gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de

până la 3 ani, beneficiind de reducerea limitelor de pedeapsă, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că acesta nu este încadrat în câmpul muncii, nu are un venit stabil, activitatea criminală fiind unica lui sursă de existență, ca circumstanțe atenuante fiind reținute căința sinceră și repararea parțială a prejudiciului material cauzat, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, precum și că a fost condamnat prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.11.2017 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 1 an și 3 luni închisoare, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura sectorului Botanica, Aurelia Guțu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa în baza art. 190 alin. (2) lit. b), c) Cod penal de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani.

Apelanta a invocat că instanța de fond, cu toate că a invocat prevederile art. 61 Cod penal, i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul de corectare și reeducare a acestuia, restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

3.1. A declarat apel și avocata Liliana Bînzari, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care executarea pedepsei aplicate inculpatului să fie suspendată condiționat, conform art. 90 Cod penal.

Apelanta a indicat că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de fapta comisă, a reparat prejudiciul material cauzat părților vătămate Gherman L. și Guțuțui L, iar lui Bunciuc S. nu i-a restituit prejudiciul pe motiv că aceasta este plecată peste hotare.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 4 octombrie 2018, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gorgan Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de deservirea surselor materiale pe un termen de 1 an.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătorei Strășeni din 10.11.2017, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de deservirea surselor materiale pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a reținut că prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, a fost modificată dispoziția art. 190 alin. (1) Cod penal, și anume textul „înșelăciune sau abuz de încredere” a fost substituit cu textul „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea

acestui este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin *inducerea în eroare a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic anulabil, determinat de comportamentul dolosiv*, care a produs daune considerabile, comisă de două persoane.

Totodată, la momentul comiterii infracțiunii, inculpatul a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani, deci pedeapsa îi va fi stabilită în corespundere cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, potrivit cărui, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

Deci, prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, vor fi de la 634,5 la 675 unități convenționale și de la 1 an și 4 luni la 2 ani și 6 luni închisoare.

Pe lângă aceasta, prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.11.2017, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 1 an și 3 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Conform prevederilor alin.(1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Prin urmare, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanțele de fond și de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea acestuia, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

Or, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi, conduita bună a

infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în decizie. La fel, instanța va ține seama de trecutul inculpatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, societate. Deoarece instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate.

Deci, concluziile instanțelor de fond și de apel privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și contrare probelor administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, precum și neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

6. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 noiembrie 2019, recursul a fost admis, *casată decizia în partea stabilirii pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în această parte*, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată a fost menținută.

Instanța de recurs a reținut că obiectul contestării deciziei instanței de apel îl constituie *revocarea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal*.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 din Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia, iar în formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Prin urmare, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

În speță, instanța de apel nu și-a motivat decizia sub aspectul temeiurilor întrunite de inculpat pentru stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ținând cont și de faptul că în apelul apărării a fost solicitată aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată, iar în apelul procurorului - stabilirea pedepsei închisorii cu executare reală.

7. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gorgan Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin **adăugirea parțială** a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătoriai Strășeni din 10.11.2017, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 1 lună închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începând din 29.07.2020, cu includerea perioadei arestării preventive de la 14.02.2018 până la 02.04.2018.

Instanța de apel a stabilit că prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, a fost modificată dispoziția art. 190 alin. (1) Cod penal, și anume textul „înșelăciune sau abuz de încredere” a fost substituit cu textul “inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”.

Totodată, probele administrate, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile inculpatului, în cumul, indică la vinovăția acestuia în comiterea escrocheriei prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, dar nu le-a aplicat corespunzător, astfel că apelul apărătorului urmează a fi respins ca nefondat, iar cel al procurorului - admis, cu casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatului.

Deci, la stabilirea pedepsei, se va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și anume, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, ca circumstanțe atenuante au fost stabilite căința sinceră și repararea parțială a prejudiciului cauzat, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o

persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

Totodată, prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.11.2017, inculpatul a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Deși instanța de fond a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei și s-a referit la prevederile art. 61 Cod penal, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, care nu-și va atinge scopurile de corectare și reeducare a condamnatului, restabilirea echității sociale, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu răspunderea materială pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, **de adăugat parțial** pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Strășeni din 10.11.2017, stabilindu-i pedeapsa definitivă 3 ani, 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate cu răspunderea materială pe un termen de 2 ani, fără aplicarea art. 90 din Codul penal.

Or, suspendarea executării pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune

Deci, inculpatul nu întrunește cerințele acestei norme materiale și urmează să execute real pedeapsa închisorii.

8. Avocatul Boris Druță a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care **inculpatul să fie achitat.**

Recurentul a invocat că, examinând cauza conform art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de fond a reținut că **Iulian Coțaga** și-a recunoscut integral vina, fiindu-i stabilită o pedeapsă corectă, echitabilă, **pe care el nu a atacat-o cu apel.**

Instanța de apel, la examinarea cauzei a acordat prioritate acuzării, care nu a fost de acord cu sentința instanței de fond. Iar apărarea, în pledoaria sa, a adus argumente privind **susținerea sentinței Judecătorei Hâncești din 17.06.2019**, solicitând respingerea apelului acuzării, însă cererea a fost respinsă, iar în privința lui **Iulian Coțaga** a fost aplicată o pedeapsă exagerată, cu privațiunea de libertate.

Acuzarea și-a fondat apelul doar pe probele administrate la etapa examinării de instanța de fond, fapt ce nu poate fi considerat corect de către instanța de apel care l-a privat de libertate pe **Iulian Coțaga**, care și-a recunoscut total vina, după cum este indicat în sentință.

Or, instanța de apel urma să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârea.

Potrivit art. 88, 389 Cod de procedură penală, o sentință de condamnare a persoanei se adoptă numai în condiția în care, în rezultatul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate, pentru care se poate de aplicat privarea de libertate.

Astfel, lui **Iulian Coțaga** i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 p. 2, 6 Cod de procedură penală.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această consecutivitate, se impun următoarele concluzii.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate și în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Conform art. 436 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii. Instanța de rejudecare se pronunță numai în limitele în care hotărârea a fost casată.

Deci, în situația în care, instanța de recurs a dispus rejudecarea cauzei doar în latura pedepsei penale aplicate inculpatului, menținând condamnarea lui pe art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, apărarea era în drept să declare recurs ordinar doar în aspectul vizat (pct. 4., 6. din decizie).

În asemenea circumstanțe, solicitarea recurentului privind: „achitarea lui **Gorgan Vasile**”, cât și argumentele din recursul ordinar că: „...potrivit art. 88, 389 Cod de procedură penală, o sentință de condamnare a persoanei se adoptă numai în condiția în care, în rezultatul cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate..., astfel, lui **Iulian Coțaga** i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil...”, nefiind invocate și în apel, nu au niciun suport legal, adică sunt vădit neîntemeiate (pct. 3.1., 6., 7., 8. din decizie).

În al doilea rând, conform art. 436 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii. Instanța de rejudecare se pronunță numai în limitele în care hotărârea a fost casată. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă

conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În corespundere cu art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, Conform prevederilor alin. (1) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, nu a respectat întocmai prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 7. din decizie*):

a) stabilind inculpatului pedeapsa de 3 ani închisoare în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, care prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 6 ani, nu a aplicat față de inculpat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal în coroborare cu cele din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, depășind, astfel, limita maximă de pedeapsă prevăzută de lege.

Ori, în procedura aplicării consecutive a normelor vizate supra, inculpatului, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează a-i fi aplicată pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani;

b) incorect a dispus în dispozitiv: „*în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, de adăugat parțial la pedeapsa stabilită pedeapsa numită prin sentința...*”.

Astfel, în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Strășeni din 10.11.2017, urmează a-i stabili inculpatului pedeapsa definitivă de 2 ani și 7 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Dat fiind că, încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casarea deciziei contestate în latura pedepsei penale, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri.

În rest, decizia contestată urmează a fi menținută.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Boris Druță, casează decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iulie 2020, în privința inculpatului Gorgan Vasile XXXXX, în latura pedepsei penale, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre.

Lui Gorgan Vasile XXXXX, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal a-i aplica pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Strășeni din 10.11.2017, a-i stabili pedeapsa definitivă de 2 ani și 7 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de răspunderea materială pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 5 martie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru